

В. В. Гулай

Міжнародна організація праці (МОП)

МІЖНАРОДНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ (МОП) – спеціалізована установа ООН. Засн. 1919 урядами декількох країн згідно з рішенням Паризької мирної конференції 1919–20 з метою налагодження міжнар. співробітництва для усунення соц. несправедливості шляхом покращення умов праці. Протягом тривалого часу МОП співпрацювала з Лігою Націй, однак з припиненням діяльності останньої (фактично 1940) продовжила працю самостійно. 1946 вона стала першою спеціалізов. установою ООН (між ними укладено відповідну угоду). Осн. завдання МОП: розроблення та реалізація узгодженої політики й програм, спрямов. на вирішення соц.-труд. проблем (збільшення зайнятості населення, скорочення безробіття, поліпшення умов праці тощо), а також міжнар. труд. норм (конвенцій і рекомендацій); розвиток соц. забезпечення; захист прав соціально вразливих груп працівників, зокрема жінок, молоді, осіб похилого віку, мігрантів; сприяння організаціям найманих працівників і підприємців у їхній взаємодії з урядами щодо врегулювання соц.-труд. відносин. Вищий орган МОП – Міжнар. конф. праці (Ген. конф.), яку проводять щорічно у м. Женева (Швейцарія) за участі делегатів з усіх дер-жав-чл. (нині – 185). До її компетенції належать: прийняття міжнар. конвенцій та рекомендацій, визначення завдань і напрямів діяльності МОП, внесення змін у її статут, прийом нових чл., нагляд за виконанням державами ратифіков. ними конвенцій і рекомендацій МОП. Виконав. орган – Адм. рада, яку обирає Міжнар. конф. праці. Вона складається з 56-ти осіб: 28 делегатів представляють уряди, по 14 – підприємці та працівники. Адм. рада призначає ген. дир. Міжнар. бюро праці – постій. органу МОП, що виконує функції секретаріату. Ген. дир. є найвищою посад. особою МОП (виконав. головою МОП і ген. секр. Міжнар. конф. праці). Міжнар. бюро праці займається підготовкою конвенцій і рекомендацій МОП, наглядом за їх виконанням, підбором матеріалів до черг. конф. МОП; надає допомогу державам у виробленні законів на основі рішень Ген. конф. тощо. 1969 МОП відзнач. Нобелів. премією миру. Важливий напрям роботи МОП – розроблення міжнар. труд. стандартів, конвенцій та рекомендацій, що стосуються різних аспектів праці, серед яких – право на працю, страйк, зайнятість, працевлаштування, створення профспілок, заборона примус. праці, соц. співпраця працівників і роботодавців, мирні засоби вирішення труд. конфліктів. Програма гідної праці – система середньострок. планування, що спрямовує роботу МОП у країні-чл.

відповідно до пріоритетів і завдань, погоджених із тристорон. партнерами МОП. Україна активно співпрацює з МОП, зокрема від 2016 спільно реалізує Програму гідної праці, розрах. до 2019.

Рекомендована література

1. Жадан О. В. Міжнародна організація праці у світовій системі соціально-трудоких відносин // Актуал. пробл. держ. упр. 2011. № 2;
2. Величко Д. М. Міжнародна організація праці та Організація Об'єднаних Націй як основні суб'єкти міжнародно-правового регулювання праці (історія та сучасність) // Наук. вісн. Ужгород. університету. Сер. Право. 2014. Вип. 28(2); Діяльність Міжнародної організації праці: Навч. посіб. Х., 2015;
3. Древаль Ю. Д. та ін. Розвиток програмних засад та нормотворчої діяльності Міжнародної організації праці в умовах глобалізації. Х., 2017.

Бібліографічний опис:

Міжнародна організація праці (МОП) / В. В. Гулай // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65127>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).